

ТАЛАЛАЇВСЬКА РАЙОННА ГАЗЕТА

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 22 (9233) СУБОТА, 28 ТРАВНЯ 2016 РОКУ

ІЗ СВЯТОМ ОСТАННЬОГО ДЗВОНІКА!

Дорогі учні! Шановні батьки, педагоги!
Вітаємо вас зі святом останнього дзвоника — святом прощання із школою! Це надзвичайно урочистий та водночас хвилюючий день для всіх. Для школярів — це старт літніх канікул та підготовка до нової сходинок знань. Для вчителів — підведення підсумків року та гордість за своїх вихованців. Для батьків — ще один етап життя їхніх дітей. Але по-особливому визначний цей день для випускників.

Анатолій ДУПА,
голова райдержадміністрації.

Дорогі випускники! Вітаємо вас із закінченням школи, із першим випускним. Вами пройдено надзвичайно важливий етап життя. Попереду — самостійний шлях. Нехай все складеться добре. Ви — молоде покоління, від якого залежить, якою стане Україна. Бажаємо всім щастя, добра, міцного здоров'я, успіхів, здійснення мрій, віри і впевненості у завтрашньому дні.

Юрій ДЗЮБАН,
голова районної ради.

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ ПЕРЕЙМЕНУВАЛИ

Розпорядженням голови облдержадміністрації Валерія Куліча від 20 травня «Про перейменування об'єктів топоніміки у населених пунктах області» перейменовано 86 вулиць у селах та райцентрах області. Серед них вулиця Маяковського в Талалаївці, яка перейменована на вул. Григорія Сковороди.

АНАТОЛІЙ КРИСЬКО — ПЕРЕМОЖЕЦЬ ФЕСТИВАЛЮ

До Дня Європи у Чернігові відбулися XI Міжнародний фольклорний фестиваль національних культур «Поліське коло» та III Відкритий фестиваль-конкурс «Свято народного майстра». У номінації «Живопис і рисунок» у фестивалі-конкурсі свої роботи представляли наші художники — Анатолій Крисько та Тетяна Ганжа. у номінації «Вишивка» — майстриня Людмила Пугач. Картини написані маслом, акварель, графіка, вишивка бісером — такий широкий спектр робіт Тетяни Ганжі. Людмила Пугач презентувала колекцію вишитих ікон «З нами Бог і Україна». Майстрині нагороджені дипломами фестивалю.

У доробку Анатолія Криського як уже відомі широкому загалу роботи виставкова композиція «Ці дні не згаснуть в пам'яті народній» (графіка), портрети воїнів АТО Миколи Донця, Петра Сулятицького, так і нові — натюрморти «Букет бузку», «Ромашки», морський пейзаж «Хвиля», графічна робота в техніці сангіна «Жіноча постать». Він і став переможцем у номінації «Живопис і рисунок».

Валентина КРАВЧУК,
головний спеціаліст відділу культури і туризму РДА.

СВЯТА В МУЗЕЇ

Одне із них, «Свято народного майстра», присвячене Дню Європи. Відвідувачів чекала виставка робіт майстрів живопису, малюнку, художньої вишивки — це роботи А. Криського, Т. Ганжі, С. Пожидаєва, С. Півторацького, О. Смалья, В. Ткачова, А. Куделі, Л. Челік, Я. Огій, В. Кравченко, С. Тютюнник, О. Луценко, Ю. Пожидаєвої. У Всесвітній день музеїв було людно і у нашому краєзнавчому, адже це свято не тільки тих, хто тут працює, а й усіх відвідувачів, яких за час існування було у нас вже більш як 4 тисячі. Слово мали голова РДА Анатолій Дупа та його заступник Лариса Шевченко, начальник відділу культури і туризму Сергій Копилов, депутат райради Галина Круподеря, голова районної ветеранської організації Григорій Костенко, працівники будинку культури та бібліотеки. Своім співом чарувала Катерина Смалья. Спонсором свята була Світлана Позняковська, яка завжди підтримує нас.

Олена ОГІЙ,
директор краєзнавчого музею.

НАВЧАННЯ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

проводитиметься обласним навчально-виробничим центром 7–9 червня на базі Срібнянського району. На навчання запрошуються керівники господарств, спеціалісти з охорони праці та електробезпеки, відповідальні працівники у цій сфері, які не пройшли навчання та перевірку знань з питань охорони праці в навчальному закладі або мають прострочені терміни чергової перевірки знань.

Прохання до керівників: списки спеціалістів, які будуть направлені на навчання, терміново надати в управління агропромислового розвитку. Довідки за тел. 2-11-22.

Алла АДАМ'ЯК,
начальник відділу розвитку агропромислового виробництва райуправління АПР.

Надто приємно чути такі думки від юнака-випускника школи. Сьогодні Артем ТКАЧЕНКО разом із своїми однокласниками по Талалаївській школі відзначає випускний, мріє стати професійним хореографом, адже 10 років навчався ще й у зразковому хореографічному колективі студії «Каскад» РБК. У складі колективу брав участь у міжнародних молодіжних фестивалях у Болгарії і Сербії, виступав як соліст колективу. Є у хлопця й інші захоплення: любить малювати і ліпити з глини, грає у шахи, очолював команду «Козаки-десантники» у Всеукраїнській дитячо-юнацькій патріотичній грі «Джура». Та є захоплення, яке просто живить юнацьку душу. Артем пише вірші, навіть пісні, які сам співає під гітару у колі із друзями. Ось із якими думками ідуть в доросле життя наші випускники.

ГУРТУЙМОСЯ, БРАТОВЕ-УКРАЇНЦІ, ЛИШ ЧЕРЕЗ ТЕРНИ ШЛЯХ ВЕДЕ ДО ЗІР!

Народ мій український
любий, щирий
Боровся за свободу
з давніх літ.
Ще славні козаки,
мов вовків сірих,
Ганяли з України ворогів.
Гнобили нас татари,
турки, ляхи
Та ще й Росія реала
на шматки
Оту прекрасну
Україну-матір,
Що захищали славні
козаки.
Оті часи, оспівані
Шевченком,
Про кріпаків, неволю,
забуття,
Ми не скорились,
вистояли знову,
Бо знали: прийде краще
майбуття.
Для нас були створили
штучний голод,
Коли без їжі пухли навкруги.
Людей багато полягло
нізащо
Виною всім радянські
недруги.

1 ЧЕРВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ СВІТЛА РАДІСТЬ ДИТИНСТВА

У ВИХОВАНЦІВ підгтовчої групи «Маятко» Центру ДЮТ відбувся перший в житті випускний. І дипломи, майже справжні, їм вручила директор, де вказано, що всі вони належно підготувалися до шкільного життя. І вони,

такі ще зовсім безтурботні, старалися співати і віршички розказувати, у яких дякували татам і мамам, своїм першим у житті вчителям за світлу радість дитинства.

**Фото Олександри
ГОСТРОЇ.**

ПІД СТУКІТ КОЛІС

«ОПЯТЬ ОТ МЕНЯ СБЕЖАЛА ПОСЛЕДНЯЯ ЭЛЕКТРИЧКА

и я по шпалам...». У руках літній графік руху поїздів по станції Талалаївка — і думається: яка актуальна пісня! Якщо далі так піде, то, дійсно, для чого ті поїзди — ставай, голубе, на шпали і чеши, куди твоєї душі заманеться. Швидше дійдеш своїми двома, ніж на потязі, бо той загуркотів у даль без тебе і хтозна чи й коли повернеться, щоб підібрати у путі пасажирів. Щоб не бути голосливим: ще літа 2011 року повз селищний перон проходило і зупинялося аж 18 пасажирських поїздів — вітебсько-мінсько-полоцько-симферопольські; кременчуцько-одесько-московські; «ленінградський», і в зворотному напрямку. Де вони тепер?! Ні «білоруських», ні «ленінградських», ні «московських». Політика політикою, а пасажирів на чомусь-таки їхати треба! Гаразд, наш Крим — не наш, Москва — найлютіший ворог (хай би й рейки на неї не дивилися!), але ж Бахмач, Кременчук — свої, ріднісінькі! І маеш! У вівторок і четвер, із

30 числа, за новим літнім залізничним графіком не чекай «кременчуцького», а ставай на шпали і отак-от пішечки по них, пішечки, колись та доберешся. Хіба трохи підкинуть, аби легше на ноги було, попутні «Бахмач — Ромни» чи «Ромодан — Бахмач».

Більше вже по наших рейках із розряду пасажирського нічого не їде (кажуть, що збитково на залізничну кишеню). Дожилися, шість поїздів залишилось! **Отже, із 30 травня талалаївський пасажир зустрічатиме й проведжатиме о 6:11 і 6:12 «Кременчук — Бахмач» (крім вівторка і четверга), а о 12:01 і 12:02 у зворотному напрямку, і щоденно «Бахмач — Ромни» у нас на станції о 6:37 і 6:38, надвечір — «Ромодан — Бахмач» о 16:33 і 16:34 та ввечері о 20:19 і 20:20 «Бахмач — Ромодан», який о 22:16 і 22:17 повертатиметься назад.** Такі реалії: їдь — не хочи! Дійсно: «Опять от меня сбежала последняя электричка и я по шпалам...».

О. ЛИПІН.

ПОГОДА

	Неділя 29.05	Понеділок 30.05	Вівторок 31.05	Середа 1.06	Четвер 2.06	П'ятниця 3.06	Субота 4.06
Хмарність, опаді							
Температура повітря, °C	+16 +26	+18 +25	+17 +22	+14 +21	+17 +19	+15 +19	+15 +20
Фаза Місяця							
	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть

За даними <http://sinoptik.ua>

ПЕРЕДПЛАТА – 2016

Триває передплата на районну газету «Трибуна хлібороба» на 2-ге півріччя

Передплатна ціна на районку залишається невисокою: на місяць для фізичних осіб — 8,58 грн., на квартал — 25,74 грн., на півроку — 51,48 грн. Відповідно поштовий збір: 0,95 грн., 2,15 грн. і 2,60 грн.

Передплатна ціна для юридичних осіб: на місяць — 9,63 грн., на квартал — 28,89 грн., на півроку — 57,78 грн.

Газету можна передплатити в усіх відділеннях зв'язку та у листоношу.

Пошта оформляє передплату для наших читачів — мешканців різних куточків області та України.

Будьте з «ТХ»!

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

ВИЛІТАЮТЬ
ЖУРАВЛЯТА ІЗ ГНІЗДА

КОЛИ нам десять чи одинадцять, ми не забуваємо свої голови такими дорослими думками: що то — школа, яке це щастя сісти за парту і послухати урок вчителя. Ось зараз наші діти цього не розуміють — малі ще. Не усвідомлювали й ми, коли були такими ж. Перше прозріння приходило, коли для тебе, як для учня, востаннє звучав шкільний дзвоник і прощальна мелодія випускного балу запрошувала у незвіданий тривожний день самостійного життя. Уже без руки учителя, без його мудрої поради. І ти, розгублений, не знаєш куди кидатися, і враз так хочеться знову за парту, і не у випускний одинадцятий чи дев'ятий, а у найперший, туди, до найкращої у світі вчительки, до своєї лагідної, терплячої і доброї другої мами.

Вона, де б ти не був, скільки б часу не минуло, і сьогодні, і завтра, і через багато-багато літ завжди прийме, пригорне своїм теплим крилом. В її великому серці знайдеться місце і Тані, і Артемові, Насті і Киришці, Альоні і Данилові, Лізам, Вікам, Женям, Костям... Бо вони всі її діти — і 35-літня Валя, і десятирічний Артем. Прийдуть, розкриють обійми, а в неї сльоза по щоці чомусь котиться-котиться. Світлано Павлівно-Світлано Павлівно, ну що Ви, їй Богу?! Не треба, свято ж! А вона не хоче того, а очі самі на мокром місці. Цей дзвінок, як ніж по серцю. Її 4-А радіє — ура, канікули! І не втямки їм, чому плаче їхня Світлана Павлівна. Знали б вони, що вона вже не місяць і не два плаче, переверяє їхні зошити, а сльози, як горох. Не тому, що хтось помилок у контрольній наробив — то підправиться, то вивчиться, а тому, що знову ось доводиться прощатися. Відлітають від неї її журавлята, як осінні пташині ключі.

Пора б уже і звикнути. За 28 років вчителювання в початкових класах Світлана Павлівна Іваненко не один свій випуск провела за поріг третього чи четвертого класу. А воно не звикається! Болить серце і душа не на місці: як їм там буде далі, у класах середніх? Хвалилася, що якимось заміняла свою колегу в інших школярів-початківців. Хороші діти, а мої кращі! Бо МОЇ! Стоїть із ними на святі останнього дзвоника, такими РІДНИМИ, вже справжніми шко-

лярами, і бачить їх чотири роки тому малесенькими безпорадними першачками, щойно з дитсадка, від мами-тата, від бабусь. І тьотою її називали, і плачі їхні доводилося до грудей прихилити, і жалі на руки брати, і вчити, що таке хорошо і що таке погано. Діти ж! Такі різні: Даня, не галасуй, Кириша, будь уважнішим! Згадується все-все, згадується Лебединське педучилище, Чернігівський вчительський інститут, перший урок у Талалаївській школі. Гай-гай, коли то було! Он Валя Співак, Валентина Анатоліївна, голова батьківського комітету в їхньому 4-А, наче й не давно (як швидко летять роки!) була її ученицею, а вже ось із Валентином Артемом доводиться прощатися і ще із сімнадцятьма дорогими-дорогими, аж до сліз.

Не плачте, Світлано Павлівно! Радіти треба, що Ваші журавлята готові вилетіти з гнізда. Спасибі, що Ви дали нам крила, навчили літати і не боятися неба. Спасибі, що не втомлювалися зносити наші лінощі, терпіти наші пустощі і вибрики, навіть через наші «не хочу» змушувати нас знаходити в собі сили учитися, були доброю і ніжною мамою й справедливим і строгим татом у школі. Ми любимо Вас. Мине літо і на зміну нам прийдуть до Вас на свій перший урок інші Лізи і Владики, Тані і Костики. А за ними ще інші. І так буде, допоки є Школа і допоки є Вчитель. Спасибі, Світлано Павлівно, що Ви є у нашому житті.

**УЧНІ 4-А класу
Талалаївської школи
та їх БАТЬКИ.
На знімку: вчителька
4-А класу Талалаївської
школи Світлана Павлівна
ІВАНЕНКО.**

СЬОГОДНІ святкують своє професійне свято працівники видавництва, поліграфії і книгорозповсюдження. Це свято невеличкого, але високопрофесійного колективу, нашого надійного партнера — районної друкарні, основна друкована продукція якого — наша газета.

Із святом вас, колеги! Зичимо віри і оптимізму, міцного здоров'я і благополуччя в родині, натхнення у вашій копіткій і такій потрібній справі.

КОЛЕКТИВ працівників газети «Трибуна хлібороба».

ЗАБІЯКІЗМИ

7. Все, чим нагородила тебе природа, реалізовується лише працею. Немає — «Я не вмію», «Я не знаю»; є тільки — «Я не хочу» або запитання: «А навіщо?», «Кому воно треба?» (29 березня 1999 р.).

8. Він не ображався на зауваження свого керівництва, але ніколи не прощав їх і навіть пропозицій від своїх підлеглих (5 березня 2004 р.).

Іван ЗАБІЯКА.

ЗА МІСЦЕ ПІД СОНЦЕМ

В середині квітня до редакції звернулася наша читачка із бажанням через газету оприлюднити свої думки. Як з'ясувалося, вони виникли у авторки після проходження нею конкурсу на зміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу освіти райдержадміністрації. Ми передали лист до райдержадміністрації і отримали на нього відповідь. Публікуємо лист і відповідь.

Моє покоління має рису, відмінну від попередніх поколінь. Ми прагнемо, в першу чергу, позитивних змін у зрушені, що дасть право вибору шляху в житті, незалежно від товщини батьківських кишень і впливових знайомих. І тому ми готові вчитися, удосконалюватися, змінюватися. Це мета кожної свідомої людини, це наша мета. Усі ми розуміємо, що без освіти ми нікому не потрібні. Навіть неважливо і те, який диплом ти матимеш, фахівець ти в даному профілі чи ні. Найголовніше — папірець. Прикро, що чим важче ми живемо, тим більше необхідні папірці. У деяких горе-керівників, виявляється, папірець став важливішим за людину. А звідси — знівечені долі.

боротьбі проти несправедливості, побудованої, не побоююся цього влучного слова, на корупції.

Я неодноразово особисто зверталася за роз'ясненням ситуації, яка склалася, практично до всіх держслужбовців адміністрації Талалаївського району, і всі, як один, відповідали: «Це не ми вирішуємо». Виникає питання, хто і за що у нас відповідає у владі? Чому особи, які проходили конкурс на знання закону «Про державну службу» не знають своїх прав і обов'язків? Чи це ж знову «конкурс»?.. Навіщо державний орган з такими посадовцями, між якими діє кругова порука?..

Справедливості не існувало ніколи. Раби породжу-

вали рабів, які поводитись так само. Пани любили згадувати, ціною яких зусиль вони досягли певного становища (босоного дитинство, голодна юність). Але піднятися до них могли лише одиниці, яким відкрився механізм гри, що привела їх до еліти.

Мало бути багатим. Хотілося би при цьому жити з високо піднятою головою і не ховати від людей очі. Я за те, щоб досягти в житті якомога більше тільки чесними засобами. Ми довго жили в суспільстві, де кожен міг задовольнити свої мінімальні потреби, і тому почували себе в більшій безпеці. Багато з нас вірило, що людина людині друг, хоча суспільство й зазнавало гниття і розкладу. Мій батько не зробив кар'єр. Він не вмів продаватися і

не вмів красти, але ніколи не шкодував за цим. Моя мама гостро відчувала несправедливість, нарікала, але ніколи не переступала через табу — жити чесно. Тому я вважаю, що світ не є цілком безнадійним.

Є багато способів уберегти душу. Хай вони не радикальні, але допоможуть, як іноді допомагає у скрутну хвилину непевна обіцянка. Це передовсім — розглядати життя не як боротьбу за існування, а як шлях, котрий треба пройти з гідністю. Ліки від беззахисності в нас самих. Після кожної поразки настає прозріння. Це — наш досвід, очищення, яке рятує від монотонності буття.

Ірина СТАСЬ.

с. Липове.

Повідомляємо, що звернення жительки с. Липове Стась Ірини Олександрівни уважно вивчене в районній державній адміністрації.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року

№169 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантної посади державних службовців» (далі — Порядок) у районній державній адміністрації 10 серпня 2015 року конкурсна комісія провела конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу освіти районної державної адміністрації.

Оголошення про конкурс було опубліковане у газеті «Трибуна хлібороба» від 11 липня 2015 року №28. Для участі у ньому подали заявки 3 учасники, серед них і Стась Ірина Олександрівна.

Відповідно до п. 32 Порядку за результатами конкурсу на посаду головного спеціаліста відділу освіти районної державної адміністрації призначена переможець конкурсу.

Згідно з п. 26 Порядку Стась І. О., як така, що успішно склала іспит, але не була відібрана для призначення на посаду, була зарахована до кадрового резерву Талалаївської районної державної адміністрації і протягом року могла б зайняти вакантну рівнозначну або нижчу посаду без повторного конкурсу.

Ст. 33 Порядку передбачає право оскаржити рішення конкурсної комісії керівнику відповідного державного органу протягом трьох днів після ознайомлення з цим рішенням. З рішенням конкурсної комісії Стась І. О. була ознайомлена своєчасно і ніяких оскаржень не подавала.

Після призначення переможця конкурсу на посаду головного спеціаліста відділу освіти і до цього часу головою районної державної адміністрації не приймавалось ніяких рішень про призначення працівників на посади, на які могла претендувати заявниця.

Оксана ВЕБЕР,
керівник апарату райдержадміністрації.

СЕРДЕЧНІ
ВІТАННЯ

ДОРОГУЮ маму, бабушку, жену **Любовь Ивановну КОЛОМИЕЦ** із с. Рябухи поздравляем с днем рождения!

Мама, у Тебя сьогодні юбилей! 65 — нескромненька дата! Ни о чем Ты в жизни не жалеєш, пусть бывало нелегко когда-то. Знаєш, мам, а для нас важней человека нет на свете. Мы просим, Ты только не болей и живи еще лет 100 на этом свете! Мама, восхищаемся Тобой, тем, как Ты умела быть терпима, тем, как можешь доброй быть, тем, как Ты умна и справедлива. Двоих детей Ты подняла, всем подарила свою ласку, все тепло и душу отдала и детство наше превратила в сказку. И сейчас, когда вдруг тяжело, только Ты поймешь и успокоишь. Рядом с мамой нам всегда легко, ведь любить нас только Ты так можешь. Мамочка родная, мы Тебя любим больше всех на этом свете. Ты гордишься, что у Тебя такие дети. Мы желаем, чтобы все Твои мечты исполнились, все что Ты хотела! Мы хотим, чтобы счастливой была Ты, ну а главное, чтоб не болела. Поздравляем, мамочка, Тебя! Пусть Тебе везет и солнце светит. Живи много-много лет, теплом детей и внуков будь согрета, не знай ни горя, ни тревог, ни бед... Живи! Земной поклон Тебе за это!

МУЖ, ДЕТИ, ВУКИ.

26 ТРАВНЯ ювілейне 55-річчя прийшло до нашої найдорожчої, найкращої у світі мами і бабусеньки **Ганни Петрівни НАЗАРЕНКО** із Грицивки.

Хай легко працюється, гарно живеться, все вміється, множиться і удається. Хай роки ідуть, а душа молодіє, онуки ростуть, а чоло не сивіє, хай серце не знає печалі й розлуки, хай радість приносять Вам діти й онуки! Матусю, наша рідна ненько, за те, що нас добра навчили, за те, що Ви для нас зробили, Вам — найкращі в світі квіти!

3 любов'ю — Ваші онуки й діти!

* * *

30 ТРАВНЯ відзначає свій день народження дорога матуся і бабуса **Зоя Миколаївна КОРНІЄНКО** із Новоселівки. Вітаємо! Ты — источник тепла и уюта, Ты — как солнечный лучик в пути. Ты готова в любую минуту бескорыстно на помощь прийти. Будь же счастлива, мамочка, вечно, будь согрета сердцем добротой и любовью большой, бескорыстной, и счастливой заветной мечтой.

Донька ОЛЕНА, син СЕРГІЙ, внучок СЕРГІЙКО.

ЯСКРАВИМ весняним цвітом рясніє ювілейна весна нашої любимої, коханої дружини, турботливої з чуйним серцем мами, ніжною, ласкавою бабусі **Надії Іванівни МИХАЙЛЮК** із Довгалівки. Вітаємо з ювілеєм! За роком рік життя невинно лине, дарує весен веселючий час. У цей прекрасний ювілейний день вітання щирі Ви прийміть від нас. Хай доля шле добро і щастя, міцне здоров'я, море благ земних, а щедрі дні, мов рушники квітчасті, нехай ще довго стеляться до ніг.

3 любов'ю і повагою ЧОЛОВІК, сини ВІКТОР і АНАТОЛІЙ, невістки ЛЕСЯ і АНЯ, внуки ВІКА і ТАЯ.

* * *

ВІТАЄМО із ювілейним днем народження нашого дорогого свата **Віктора Васильовича КУНДЕНКА** із Красного Колядина. Всю доброту, яка існує в світі, всю радість, що живе поміж людей, всі запахи, літні квіти даруємо Вам у Ваш святокувний день. Хай Вас минають невдачі і грози, нехай лиш від сміху з'являються сльози, міцного здоров'я з роси і води, бадьорість та настрої хай будуть завжди.

СВАТИ.

27 ТРАВНЯ святкує свій 35 рік народження наш дорогий син, брат і дядько **Олексій Іванович ОСТРІВНИЙ** із Липового.

У цей прекрасний весняний день прийми від нас щирі побажання міцного здоров'я, радості, миру і безмежного людського щастя. Живи у здоров'ї до ста славних літ, хай милим і радісним буде Тобі світ. Хлібом і миром всміхається хата, на добро і достаток будь завжди багатий.

МАМА, СЕСТРА, ЗЯТЬ, ПЛЕМІННИКИ.

* * *

НАШОМУ дорогому синовчому **Богдану КІРЄВУ** з с. Макаренкове 24 травня виповнилось 10 років. Дорогий Богданчик, дорогий синовчому! Який Ти великий, Тобі 10 років! Хай завжди збуваються всі Твої бажання, а ми всі шлемо Тобі щирі привітання. Виростає розумним, добрим і красивим, будь в житті, рідненький, Ти завжди щасливим. Виростає на радість і батькам, і рідним, будь для мами лагідним, а для друзів — вірним. Хай у Тебе під ногами квіти розквітають, а над головою сонце в небі сяє. Щоб в житті не знав Ти горя і біди, щоб Тобі щастило всюди і завжди.

МАМА, ТАТО, сестричка АЛЬБІНКА.

НАШІ ЗЕМЛЯКИ

ПОДВИГ ЛІКАРЯ МИКОЛИ СЕРДЮКА, або ДИВИ, ЯКЕ ЛІЛІЄНЯТКО

Є імена, яким жити у віках. Серед них ім'я відомого ще так недавно не тільки на Чернігівщині, а й в усій країні Заслуженого лікаря України Миколи Івановича СЕРДЮКА — головного лікаря санаторію «Остреч». Жителям нашого району його ім'я було відоме надто раніше, адже Микола Іванович наш, талалаївський, так при нагоді говорили про нього земляки, коли вже Микола Іванович переїхав до Мени, але ніколи не відмовляв землякам вирішити їхні проблеми із здоров'ям. Із 1967-го він працював у Талалаївській районній лікарні лікарем-гінекологом, пізніше — водночас і головним лікарем. На початку 80-х переїхав до Мени, працював лікарем, згодом очолив відомий санаторій. Микола Іванович ніколи не хизувався своїми заслугами, не розділяв серед пацієнтів-земляків на «чорних» і «білих» — допомагав кому міг. За це йому людська дяка і вічна пам'ять.

8 червня три роки тому зупинилося серце Миколи Івановича Сердюка. Журналіст Яків Ковалець написав про нього цей спогад, який, сподіваємося, не залишить байдужими тих, хто його знав і пам'ятає.

Він не позує (кажу вже в минулому часі, бо було це десь аж 5–7 років тому) перед об'єктивом, хоч і дивиться просто в нього. А дивиться кудись далі, через, над об'єктив. Щось думає про своє, а може, і не про своє. Бо клопотів і турбот у нього, головного лікаря санаторію «Остреч», що на околиці Мени, Миколи Івановича Сердюка, з дня на день, із години на годину немало й немало. Тих, що, так би мовити, за графіком, і тих, яких він сам собі завдає, аби поліпшити, вдосконалити роботу санаторію. Такий уже вдався, або створив його медична стежа.

В очах — затамована напруга чи навіть зболеність, але більше впевненості, проникливе читання чогось важливого, вкрай необхідного, зосередженості, аж навіть до суворості, разом із тим — щирість і відкритість, готовність до спілкування, спрага бачити день суціль, ніхній і шукати стежки-доріжки у завтрашній. Такий він на знімку. Такий був і в житті.

Хіба що одного натурального зблиску душі не спіймав «зім'яланий робот». Це вміння Миколи сприймати дотепний жарт, відповідати жартом, широко й гарно, по-доброму усміхнутись. Але ненадовго. Так, між іншим. Хоча трішечки на знімку, як мені здається, пробивається і це.

Знаю його по Талалаївці, де він був головним районним лікарем, і по санаторію «Остреч», яким керував не один десяток літ.

Не дуже відаю, кого більше зустрічав на віку — добрячих, енергійних медичних керівників чи даровитих, відданих своїй праці практикуючих лікарів.

А от про Миколу скажу (сам своїми розумінням і баченням дійшов до цього, і люди не дадуть мені виколупати солодкуву брехню незаслужених компліментів), що в ньому генетично поєдналися і Доктор, і Керманіч, організатор лікарської, рятівної, оздоровчої справи. І мене суголосно та кріпко підтримують люди в Талалаївському, Менському й інших районах нашої області та й України, які знають і пам'ятають його.

Я написав слово «пам'ятають» і жакнувся — раптова смерть обірвала його життя лише на шістьдесят восьмому році кипучого добродійного життя. Зустрічався, не раз із ним балакав і в Талалаївці, і в «Остречі», піднімав із ним знамениті для нас зустрічні келихи шампанського під «акомпанемент» білого льодяного морозива з білого надійного холодильника. Та не це я ставлю у вершину нашого кута, а головне — його розповіді-сповіді про своїх колег, про придбання нових апаратів та приладів вимірювання ритміки й аритмії, про хімічні і фізичні, електричні, торф'яні методи лікування (зі свого

берегового торфу), про мінеральну свердловину, про теплі переходи до процедур, про одну з кращих природних процедур — при-санаторне озеро. «Подивися, які там лілії», — казав.

...А то страшна така для мене звістка... Останній раз я був у нього в хаті у Мені, по вулиці Івана Сидоренка. Приїхав із Чернігова якось підтримати й допомогти після того як санаторієм «Остреч» після «підніжок» і судових процесів заволоділи інші люди. Микола глибоко й печально зітхнув: «Не треба». Пізніше я збагнув, що треба було, хоча він не хотів вплутувати сюди своїх друзів. А на прощання тихо сказав: «Без санаторію, без роботи в ньому я помру».

Мене охопило заціпеніння. Він по-братськи поплескав мене по плечу: «Яке воно складне і суворе, наше життя».

Тоді я просив Усєвишнього, думав, що якось воно попустить, мене духовний біль. Не попустило, не минуло. Невже Микола Іванович став сам собі пророком? Чи то які злі духи взяли його у злі лабеті? Я боявся знову їхати в його санаторій, бо там його немає. Та мене щось незбориме вело туди. Он ті лілії, про які говорив Микола.

А де біле морозиво з його білого холодильника? Лавушного шампанського не треба! Бо мені ці яскраві сонячні хвилі і хвилики — як саме іскраве шампанське. Воно наше, тільки наше. Усе мені здається білим, чистим — оте спогадальне між нами, а не чорним, як морок.

Ніби за Миколіним повелінням підпливаю до першої лілії. Навкруг латаття. Зробив тут для себе несподіване відкриття. І кажу собі й кожному: відкриття чекають нас на кожному кроці, хоча здається, що ми вже все для себе відкрили.

Та лілія летить із самого дна на плесо сама, без латаття, хоч воно стелеться навкруг неї. Ти диви, як це лілієнятко само себе ростить угору, само себе захищає. А Микола не зміг захистити себе...

Працюють у санаторії ветерани, котрі добре усвідомлюють і приземлено-гуманістичну, і духовну цінність цього чоловіка, разом із яким протягом немалих років піднімали заклад. Скільки років тому приїхала сюди підлікуватися Тетяна Желіховська, котра тільки-но закінчила медучилище. Сподобалося їй тут. І головний лікар ніби читав її думки-враження. Та й сама вона щиро, відверто говорила про це. Тож керівник запропонував дівчині працювати медсестрою. І у неї все вдалося.

Головний лікар принциповий, вимогливий? Так. Коли що не ладилось у дівчат, запитував, агітував, критикував необразливо і пояснював, радив, як виправити становище. Тетяна усміхалась при нашій розмові на медичному посту другого поверху.

А як брав на роботу столяря Миколу, то запитував у нього просто: «Скло різати вмєш, цвяхи добре забиваєш?» Але це було не легковажне запитання. Микола добре показав себе і нині підтримує столярсько-теслярський лад у санаторії. Керівник Микола Іванович ще й підчувався у нього потроху, щоб і вдома самостійно робити ремонт, і в дитсадку, куди водили з дружиною Раєю сина Сергія. Він, як батько, як патріот дитсадка, завжди, засукавши рукава, разом з іншими батьками, як розповідала мені одна з вихователок, і дошки стругав для підлоги, і ставив вікна, підганяв двері, фарбу завжди привозив. У батьківському комітеті був безвідмовним та роботящим.

Із ним разом і в дитсадок, і потім на класні збори ходив Олександр Володимирович Самійленко, котрий у санаторії електриком. Його донька Світлана і син Миколи Івановича Сергій — однолітки. Олександр електриком в

«Остречі» з перших днів, як і столяр Микола. І тепер тут працює.

Слідкує за проводкою, за всіма приладами, за енергоносіями фактично щомиті. Бо то — як живий організм, котрий необхідно постійно підтримувати і за правилами механіки лікувати, якщо йдуть збої енергетики.

Треба ще стежити, як працює все медичне обладнання. База, загалом, солідна. Система діє надійно. Відпочивальники в санаторії дуже задоволені таким лікувальним арсеналом та його віддачею.

І все це придбано, встановлено, говорив Олександр Володимирович, за часів головліка Сердюка. І додав: «Занадто був довірливим до людей...»

Так це ж добре?

А виявляється, треба вибирати, кому довіритися.

В автобусі з Мени до «Остреча» зовсім випадково розговорився з жінкою, яка працювала в санаторії медсестрою. Нині на пенсії. Живе в Остречі, поруч із санаторієм. Вона сама, без моїх «навідних» запитань сказала про Сердюка: «Золота людина. Добре, що будували тут квартири і зробив це окремою, поза санаторієм, територією». А як лікував у своїй гінекологічній галузі! Він перекреслював чийсь попередній діагноз («не може народити»), робив усе можливе, щоби дитинка з'явилася на світ. І таких випадків було доста.

— Талановитий був у всьому, за що візьметься. А на першому місці, звичайно, — як лікар, — так згадує ветеран закладу Наталія Олексіївна Ващенко, яка не жаліє для пацієнтів «дарсонвалів», «ультразвуків», що їх призначає лікар. В оте «не жаліє» входить часто і консультація про той чи інший метод лікування. Полюбила цей фах іще з дитинства і стала медиком.

Дякує долі, що довелося працювати з Миколою Івановичем. Як і багато інших спеціалістів, просто людей, що знали його.

А як сюди присусідилася мінеральна вода? До Сердюка про таку «сусідку» і не думали. А він «розколов» геологів, які шукали тут нафту. Сказали йому по секрету, що там десь глибоко дають про себе знати гідрокарбонати. Тож сам головлікар ніби став і геологом, і гідрологом, і археологом. Почав звертатися в усі відповідні установи, інститути, владні структури. І скільки треба було зусиль, аби нам зараз читати біля кранів бювета у вестибюлі санаторію таку «Історичну довідку»: «В 1991 році за ініціативи головного лікаря санаторію «Остреч» Миколи Івановича Сердюка розпочалося будівництво свердловини мінеральної води, яке закінчилося в 1994-му.

Експлуатаційні запаси мінеральної води затверджені згідно з протоколом засідання Державної комісії України по запасах корисних копалин при Державному комітеті України по геології та використанню надр № 273 від 09.02.1995 р. на 50 років. Дебіт свердловини — 86 куб. м за добу. Мінеральну гідрокарбонатно-хлоридно-натрієву воду «Менська Остреч» зі свердловини глибиною 850 метрів із 1994 по 1997 роки подавали для лікування у водолікарню та бювет і використовували безкоштовно мешканці міста Мени. З 1997 року розпочався промисловий розлив мінеральної води Чернігівським заводом продтоварів «Ясен», а з 1999 року — ТОВ «Нептун» м. Мени».

Тоді, коли я гостював у Миколи Івано-

вича, присвятив йому вірш, який недавно надрукований у моїй книзі «І совість білого халата». Ці слова — йому і всьому славному санаторію.

САНАТОРІЙ «ОСТРЕЧ»

Для чого їхати у Крим чи Закавказзя? Ось Остреч візьміть хоча би ковть...

Яка давнюща і дивнюща назва

І яка свіжа предковична плоть!

З глибин струм'є дзвонкова водиця,

Попийте, покупайтеся у ній.

І буде на вас мило подивиться,

Неначе вас осяє чародій.

Усе в ній, як-то кажуть, по науці,

Хлориди, натрій, гідрокарбонат,

Додати можна глоду і настурцій,

В собі відчуті весь природний лад.

І лікарі доповнять світлу гаму,

Якщо для вас така потреба є,

А навкруги прекрасна панорама,

Здається, й сонце звідси воду п'є.

Тут від ріки залишилися озераця,

В заплаві зріє лікувальний торф.

І давньоруський почерк не зітерся,

Яким писало небо цей куток.

Ось річка Мена повертає плесом,

Вітається до Лисії гори,

Де ліс сосновий, вільхи і берези,

Гаї дубові, тихі явори.

Тут височіє коліс самотній замок,

А нині — санаторій для людей.

Ви подивіться, як тут сходять ранок,

Як короpecь на водочку іде.

Напевно, Остреч —

від поняття «гострий»,

А може, просто «острів» — та й усе.

Первісні люди розказали б просто,

Яку це слово істину несе.

У ньому світять грані і глибини,

Яка ж багата в цього слова суть,

Отак і санаторій в цій перлині

Продовжує природи первопуть.

І відкриває нові видокруги,

Які несуть здоров'я для людей.

О славний «Остреч»,

ти — надійність друга,

Котрий підтримку дасть, не підведе.

Яків КОВАЛЕЦЬ

Чернігів — «Остреч» — Чернігів

Р. С. ...Коли я від'їжджав від «Миколіних» озер, свердловин, аероіонів, торф'яних гряд, звивистих асфальтових доріжок між березами, дізнався, що у доньки медсестри Валентини Михайлівни народилося дитячко. Скільки і у матері, і у бабусі радості, а ще добрих клопотів додалося. Я подумки, через якісь астрологічні небесні труби сказав Миколі, що дав би цій бабусі відгул на роботі.

Микола Іванович додає: «А я дав би їй тиждень відгулу і ще матеріальну допомогу. Я ніби оживаю при кожній звістці про нове життя».

ПРО ТИХ, ХТО ПОРУЧ

ЇЇ ЧЕКАЮТЬ У КОЖНІЙ ОСЕЛІ

П'ятдесят п'ять років живе у рідній Грицівці Ганна Петрівна Назаренко. Кохається в буйноцвітті навколишніх садів і трав, дихає цілющим ароматом рідної землі. Тут її родове коріння, тут стежечки, порослі споришем, по яких в дитинстві босоніж мчала до річки, тут подвір'я, завітчані бузок, півонії, тут могили її батьків, до яких навідується на пораду. Пам'ятають у селі

маленьку дівчинку Галинку і шанують сьогодні по-важну Ганну Петрівну, яку доля нікуди не повела із рідного села.

26 травня наша колега, листоноша Красноколядинського відділення поштово-го зв'язку святкувала свій 55-річний ювілей. До цих п'ятирок можна, не замислюючись, додати ще одну, яку їй заслужено виставило життя. Бо не шукала вона в ньому легких доріг, всього

старалась досягти власним сумлінням, чесною працею. У дитинстві вдома була незамінною помічницею. Підросла, допомагала батькам на роботі. Часто згадує і нині, як ще дівчиною прибігала на ферму до батька, який працював доярком, і старалась у всьому йому допомогти, а згодом і сама навчилася порати і доїти корів. Підросла, працювала обліковцем у колишньому колгоспі ім. Фрунзе, се-

кретарем-касіром колгоспу імені Чапаєва аж до його реорганізації. З 2008 року Ганна Петрівна працює листоношою у Грицівці, приносить в оселі грицівчан не лише свіжі новини, а й догождани листи, перекази, пенсії. Добре щороку організовує передплату і на періодичні видання, торгівлю супутніми товарами. Все у неї в порядку — і на роботі, і вдома. Чудова господарка, чуйна і любляча мати. Ви-

ростила і виховала трьох дітей. Син живе у Києві, одна донька в сусідньому Красному Колядині, друга залишилась в рідному селі. Всіх їх з онуками щоразу з нетерпінням чекає Ганна Петрівна у своїй оселі, обдаровує материнською ласкою та щедрим гостинцями. Вся родина поштовиків району щиро вітає свою колегу з ювілеєм і зичить їй здоров'я, благополуччя, весняного тепла.

Клавдія НЕСЛУЖЕНКО, начальник міського відділення поштового зв'язку «Талалаївка».

ПОДЯКА

ХАЙ ОБХОДИТЬ ВАС ГОРЕ

Виходила всі свої земні стежки на цьому світі наша любя мама, невтомна сільська трудівниця, берегиня роду Марія Остапівна Дитюк із Основи. До незагойного болю, розпачу і глибокого душевного потрясіння додалися похоронні клопоти. Важко було справлятися з ними самому. Добре, що в такі важкі хвилини завжди приходять на допомогу добрі люди. Розрадили нас, підтримали, допомогли провести маму в останню путь за всіма християнськими звичаями колективи цеху-промислу НГВУ, райст, ВУЖКГ, наші сусіди в Талалаївці Г. М. і В. П. П'янови, Т. В. Чикиш і мамині в Основі Т. І. Співак, З. І. і С. М. Панасюри, Н. В. Мартіян, О. В. Мартіян, Н. Ф. Ковальова, О. І. Кондратенко, Л. В. Глушакова, С. В. Ярмолицький. Низько схиляємось перед вашою добротою. Хай ваші душі і серця не обпалює горе.

Сім'я ДИТЮК.

с. Основа.

У ГОРІ Я НЕ ОДНА

Вкотре переконалася, що горе зближує людей.

Після тривалої, виснажливої хвороби в розквіті літ помер мій чоловік. Навіть у страшному сні я не могла собі уявити, що це так страшно і безпорадно. Але у своєму горі я залишилась не одна. Мене прийшли підтримати колеги по роботі, друзі, однокурсники мого чоловіка, сусіди, мої рідні, куми, працівники школи, з якими працював мій чоловік; учасники

художніх колективів будинку культури старого та нового складів; працівники медамбулаторії та колеги по лікарні, з якими я працювала; свати.

Я щиро вдячна їм усім за їхню співчутливість та добродушність. Нехай їхні родини оминає не лише горе, а навіть мала іскра смутку, нехай примножиться їхнє здоров'я, нехай дім кожного з них буде повною чашею.

Олександра ХОМЕНКО.

с. Красний Колядин.

Важко повірити, що обірвалося життя нашої найдорожчої і найріднішої людини — дружини, мами, бабусі Ніни Іванівни Пантели. Доля наділила її великим оптимізмом і, водночас, тяжкими захворюваннями, із якими вона вперто боролася. Не судилося дожити до старості. Непомірно важко втрачати рідну людину, знаючи, що нічим їй не допоможеш. Ми вдячні за розуміння і підтримку завідуючій терапевтичним відділенням райлікарні Любові Василівні Грабовій і всьому її колективу, які протягом багатьох років докладали зусилля для того, щоб продовжити життя нашої мами. Не залишили вони нас наодинці із горем і в останні дні та години маминого життя, віднеслися до хворої справді гуманно.

Наша родина вдячна за співчуття і підтримку у найтяжчі дні нашим колегам — колективам райдержадміністрації, культури, відділення Приватбанку, сватам, кумам, сусідам, друзям. Низько вклоняємось всім за вашу співчутливість.

Родина ПАНТЕЛИ.

сmt Талалаївка.

СОВКУ ЗНИЩИТЬ ТРИХОГРАМА

Щороку значних пошкоджень культурним посівам завдає небезпечний шкідник — озима совка. Важко назвати городню культуру, яка б не зазнала її нападу. Найефективніший і найбезпечніший спосіб боротьби із совкою — застосування на земельних наділах трихограм.

У сільських і селищних радах проводиться замовлення на придбання трихограм з 30 ТРАВНЯ по 5 ЧЕРВНЯ. 1 пакет із трихограмою розрахований на 25–30 соток землі. Замовляйте ефективний біозасіб для боротьби із совкою.

ПРОДАМ

Однокімнатна **КВАРТИРА** зі зручностями в центрі Талалаївки. Тел. 096-173-38-24.

САДИБА у центрі Талалаївки по вул. Радянська, 17: будинок на 2 ходи, земельна ділянка приватизована, надвірні будівлі (літня кухня, гараж, сараї, погріби), є колодязь. Тел. 096-647-95-05, 050-673-20-73.

САДИБА в сmt Талалаївка по вул. Пушкіна: житловий будинок, літня кухня, дві господарські будівлі, льох, гараж, земельна ділянка площею 0,27 га. Тел. 067-113-09-75, 098-211-11-29.

САДИБА в Талалаївці, в р-ні залізниці. Є газ, колодязь. Ціна 40 тис. грн., можливий торг. Тел. 066-585-72-58.

Добротна **САДИБА** в Талалаївці. Тел. 068-085-91-68.

ЦЕГЛА б/у, ПІСОК, ГРАНВІДСІВ, ЩЕБІНЬ, ШИФЕР, ПЕРЕМІЧКИ, ДОШКА, ПЛИТИ ПКУЖ 1,5×6, **ДРОВА** рубані, **РАКУШНЯК, ШЛАКОБЛОК, БРУС**, фундаментні **БЛОКИ, ПЛИТИ** перекриття 1,2×6. Тел. 098-423-93-05.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2103 в хорошому стані. Ціна договірна. Тел. 098-800-48-88.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2110 2000 р. в. 1,5 л газ/бензин в гарному стані. Пробіг 184 тис. км. Вкладень не потребує. Тел. 096-173-41-99 (**Віктор**).

ВЕЛОСИПЕДИ б/у жіночі і підліткові на швидкостях, виробництво Німеччина. Тел. 066-607-78-71, 093-757-61-82.

Дитячий **ВЕЛОСИПЕД** в хорошому стані. Тел. 096-655-51-61.

ЦЕГЛА б/у, ПІСОК; ДРОВА рубані, метрівки; **СІНО** люцерни. Тел. 097-157-84-02, 050-987-62-78.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, БІЙ цегли, **ЦЕГЛА б/у, ЧОРНОЗЕМ**. Тел. 067-531-44-61, 066-115-39-29.

Б/у **ТРУБИ, БАТАРЕЇ** чавунні для парового опалення і твердопаливний **КОТЕЛ**. Тел. 066-035-05-79, 097-853-45-41.

Червоно-ряба **КОРОВА; ТЕЛИЦЯ** червоно-ряба, віком 1,5 року, тількисть 3 місяці. Тел. 050-245-18-66.

Новий твердопаливний **КОТЕЛ** з кружком зверху. Площа обігріву 120 м². В комплекті автоматичний регулятор тяги. Ціна 5100 грн. Тел. 097-679-19-02

НАРОД І АРМІЯ

ПІДТРИМАЙМО ВОЇНІВ-ЗЕМЛЯКІВ

Наша громадська організація спільно із благодійним фондом «Прогрес» проводить у приміщенні РБК централізований збір гуманітарної допомоги для наших земляків, які воюють в зоні АТО. Ми вдячні всім, хто уже відгукнувся, і ще сподіваємося на вашу підтримку.

Із 3 по 5 червня планується поїздка в зону АТО з метою передачі гуманітарної допомоги. Скористайтеся можливістю висловити свою підтримку і вдячність захисникам України.

Ви можете передати

їм консервацію, продукти харчування, які мають довготривалий термін зберігання; засоби особистої гігієни, натільну білизну, шкарпетки, тютюнові вироби, дитячі листи, малюнки, обереги.

Продовжуємо приймати тканину для виготовлення маскувальної сітки кольорів: чорний, зелений, темно-синій, коричневий.

За детальною інформацією звертайтеся за тел. 097-883-80-04 (**Богуслав**); 098-950-79-77 (**Олександр**).

Богуслав БОРСУК, голова ГО «Талалаївська спілка учасників АТО».

ЗВЕРНІТЬСЯ ЗА ЗНАХІДКОЮ

Біля адмінприміщення районного споживчого товариства знайдено зв'язку ключів. За знахідкою звертатись за тел. 095-571-92-34.

КУПЛЮ

Дорого **БИЧКІВ** вагою від 400 кг. Тел. 098-748-09-35, 066-544-35-94.

За найвищими цінами **БИЧКІВ** вагою від 350 кг. Тел. 096-777-94-68, 066-428-50-20.

Постійно найдорожче **КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ** та **БИЧКІВ** вагою понад 300 кг. Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.

Постійно дорого **КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ**. Терміновий доріз. Тел. 097-057-85-46, 063-829-48-03.

Молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.

ТЕЛЯТ, КОРІВ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ, КІЗ, М'ЯСО яловичини, конини. Доріз. Тел. 097-721-83-80, 097-952-11-98, 097-678-65-58.

ВІСК, ПРОПОЛІС, МЕРВУ, пергову вирізки. Поміняю віск на вошину. Тел. 067-983-45-54.

Найдорожче **БИКІВ, КОНЕЙ, ВРХ**, а також **КНУРІВ** і **НУТРИКІВ**. Тел. 066-785-43-67, 096-081-04-21.

Приміщення під розбір — **ХАТИ, САРАЇ, ЗЕРНО-СКЛАДИ**; пустотні **ПЛИТИ**, фундаментні **БЛОКИ**, б/у **ЦЕГЛУ, ШИФЕР**. Тел. 097-267-16-10.

ПРОДАЄТЬСЯ

польська сільгосптехніка; мотоцикли; трактори китайського виробництва; **мотоблоки, кормоподрібноувачі, навісне обладнання** та запчастини (сmt Срібне). Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

БАТЬКІВЩИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

Талалаївська районна партійна організація **ВО «Батьківщина»** повідомляє, що працює громадська приймальня за адресою: сmt Талалаївка, вул. Центральна, 10 (колишня Леніна), другий поверх приміщення райст.

Розпорядок роботи:

з 10:00 до 17:00

Перерва: з 13:00 до 14:00

Вихідні: субота, неділя

Телефон: 2-16-28

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

ВІД «ЗАТИШНОЇ ОСЕЛІ»

- ♦ швидке встановлення (близько 3-4 години);
- ♦ відсутність бруду та пилу під час монтажу;
- ♦ економія часу та грошей;
- ♦ консультації по догляді надасть кваліфікований оператор-консультант.

Візьд та розрахунок консультанта-замірника до Вас додому — безкоштовний.

м. Ромни, вул. Горького, 107а (р-н залізничного вокзалу),

тел.: **095-444-16-83, 068-827-22-29**

У Талалаївці, поблизу цегельного заводу зі сторони вул. Заводська, загубились **14 каченят-мулардів**. Можливо, прибили до чийогось двору або хтось їх бачив, просимо повідомити за тел: 096-191-39-51, 066-414-93-34.

Винагорода гарантується

БУРІННЯ водяних **СВЕРДЛОВИН**, встановлення насосного обладнання. Тел. 096-232-85-25, 066-497-77-03. h2o-boor.net.ua

Кафе «Зустріч» потрібен на постійну роботу **офіціант-бармен** віком до 35 років. Тел. 096-305-01-60.

Терміново продам **МАГАЗИН** «Шанс» у Талалаївці: 115 м², газ, світло, сигналізація, телефон, інтернет. Земля приватизована. Ціна договірна. Тел. 066-061-29-85.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ.

12 років гарантії.

ВІКНА,

ДВЕРІ.

Тел. 098-417-84-45.

Колектив територіального центру висловлює щирі співчуття соціальному працівнику із Талалаївки Олені Володимирівні Шевченко з приводу тяжкої неоправної втрати — смерті матері

ГАЛИНИ КИРИЛІВНИ.

У родині наших друзів Оксани Іванівни і Руслана Григоровича **ІВКІВ** — тяжка неоправна втрата — пішла у вічність їх мати **Ніна Іванівна ПАНТЕЛА** з Талалаївки. Сумуємо, співпереживаємо разом із вами, всій родині щиро співчуваємо.

ОКСАНА і ВАЛЕРІЙ.

Нинішній травень став останнім у житті **Миколи Макаровича ДІДЕНКА** із Займища. Щиро співчуваємо з приводу тяжкої втрати — смерті батька — його дочці Ніні та її родині.

Олена ГАЛЬЧЕНКО та колишні колеги по роботі у дитсадку «Сонечко».

У родині Діденків Віктора Івановича і Ніни Миколаївни з Талалаївки сталося неоправне горе — пішов із життя добрий господар, порядна людина, їх батько **МИКОЛА МАКАРОВИЧ**. Щиро співчуваємо, сумуємо, розділяємо з ними біль безповоротної втрати.

ДІТИ, ВНУКИ, СВАТИ та їх родини.

У родині нашої сусідки Ніни Миколаївни Діденко із Талалаївки — тяжка втрата: днями провели у вічність її батька **МИКОЛУ МАКАРОВИЧА**. Щиро співчуваємо Ніні Миколаївні і всій її сім'ї.

СУСІДИ із вул. Гагаріна.

КАЖУТЬ, Бог забирає найкращих. 1 червня рік тяжкої скорботи і печалі, як пішов із життя наш дорогий і любий тато і дідусь **Віталій Михайлович ЛИСЕНКО** із Красного Колядина. Ти відлетів у далі неземні, залишивши нам спогади та смуток. Не стирається рана у наших душах. Ти був для нас опорою, порадиником, гарним батьком та найкращим дідусем. Весь час турбувався про нас, забував думати про себе. Спасибі Тобі, рідненький, за турботу, життєву мудрість. Пам'ять про Тебе завжди буде з нами. Вічного Тобі життя у Царстві небеснім та спокою Твоїй душі.

Вічно сумуючі **ДОЧКИ, ЗЯТІ та внуки ВЛАДИК і ЯРИК**.

1 ЧЕРВНЯ минає рік, як не стало нашого дорогого батька і дідуса **Павла Петровича КАЧУРА** із Поповички. Не передати біль тяжкої втрати, так пусто на душі від болю і огортає тихим смутком все довкола. Рідненький, ми сумуємо

мо за Тобою. Не вистачає усмішки і слова, і мудрих батьківських порад. Ти достойно прожив для дітей і онуків і назавжди залишишся у нашій добрій пам'яті.

СИН, ДОЧКА, ЗЯТЬ, НЕВІСТКА, ВНУКИ.

4 ЧЕРВНЯ минає півроку, як залишила нас найдорожча наша людина — мама **Марія Ульяновна МАЗАЛОВА** із Талалаївки.

Минають дні, та сум наш і туга стають все більшими, бо вже не чекає нас мама, як завжди було, не порадиться по господарству, не стрічає на ріднім порозі. І ми без неї, ніби й весни не помічаємо. Бо немає тепла і затишку ні в душі, ні в серці. З кожним днем її образ стає все дорожчим, бо вона мала в серці добро, усім все прощала. Тож спочивай із миром, рідненька.

Сумуючі **ДОЧКИ, ВНУКИ, ПРАВНУКИ**.

● АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ЗМІНИ У ПРИЗНАЧЕННІ СУБСИДІЙ

Із завершенням опалювального сезону та строку дії субсидій у споживачів енергоносіїв виникає багато запитань щодо подальшого проведення розрахунків за спожитий газ і електроенергію. Як зміни відбулися в порядку надання житлових субсидій і що буде з невикористаними за опалювальний період коштами, ми попросили розповісти нашим читачам начальника відділу допомог та субсидій управління праці і соціалісту населення Г. М. ФЕДЮК.

— Згідно із Постановою Кабінету Міністрів України, яка набрала чинності 30 квітня цього року, у порядку призначення субсидій відбулися певні зміни. Перш за все, стосовно термінів, на які призначається субсидія. Постановою скасовано норму, згідно з якою призначається субсидія на придбання твердого палива і скрапленого газу на наступний термін без звернення громадян. За наявності договору найму (оренди) субсидія призначатиметься на новий термін за особистим зверненням громадян з місяця звернення до дати закінчення опалювального сезону, але не довше, ніж на 12 місяців. Збільшено і розміри доходів, які враховуються до сукупного доходу для фізичних осіб-підприємців, котрі обрали спрощену систему оподаткування та є платниками єдиного податку, до двох розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб — платників єдиного податку 1-ої групи, трьох та чотирьох розмірів вищезазначеного мінімуму відповідно для платників податку другої і третьої групи. При цьому, до сукупного доходу таких

осіб не враховуються розміри доходу самозайнятої особи та доходу від підприємницької діяльності. Для працездатних осіб, які не працюють (крім учнів і студентів, котрі проживають з батьками чи іншими членами родини, військовослужбовців строкової служби) і середньомісячний дохід яких менший прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, до сукупного доходу за кожний місяць тепер враховується дохід на рівні двох розмірів прожиткового мінімуму працездатної особи.

— **Галино Миколаївно, а які зміни відбулися стосовно періоду врахування доходу для призначення субсидій?**

— Відтепер виключено норму щодо можливості призначення субсидії на підставі доходів за три місяці, що передують місяцю, з якого призначається субсидія. Субсидія буде розраховуватися на підставі доходу осіб за попередній календарний рік, а субсидія для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, яка призначається за зверненням у 1-му кварталі — на підставі доходу за перші три квартали попереднього року.

— **Чи будуть якісь зміни у призначенні субсидій особам, які мають**

право на пільги?

— Передбачено, що таким особам при призначенні субсидій буде враховуватися вартість плати за послуги без урахування пільг.

— **Як буде призначатися субсидія особам, які орендують житло?**

— Постановою доповнено норму щодо призначення (за рішенням комісії) субсидії особі, яка не зареєстрована, але фактично проживає у житловому приміщенні на підставі договору найму (оренди) житла за умови, що їй нараховується плата за житлово-комунальні послуги. Таким чином, плата за житлово-комунальні послуги має нараховуватися на ту кількість осіб, котрі орендують житлове приміщення. При цьому не вимагається відкриття особових рахунків на сплату послуг на особу, яка орендує житло.

— **Багатьох споживачів цікавить і те, що буде із залишками коштів невикористаної субсидії?**

— Постановою передбачено повернення їх до державного бюджету. При цьому не повертається частина невикористаної суми субсидії в еквіваленті вартості 100 кубів природного газу або 150 кВт·год. електроенергії, яка зараховується надавачами послуги, як плата, у тому числі обов'язкової частки платежу домогосподарства на наступні розрахункові періоди.

— **Дякую за роз'яснення.**
Кор. «ТХ».

СІМ'Я, родина. Це найголовніше в нашому житті. Це те, заради чого ми живемо. І коли збирається разом вся родина — це велика радість. А якщо всі члени сім'ї мають ще й спільне захоплення — то спілкування стає творчим, ще більше зміцнює родину.

На родинне свято-зустріч, яке відбулося у Центрі дитячої та юнацької творчості, були запрошені талановиті діти та їхні родини. Прибули 10 сімей із селища та сіл району. Першою ведуча представила родину Юлії Чикиш. Юля своєю чарівністю, ніжним співом дарує приємні хвилини глядачам на святкових заходах у селищі. А ще вона учасниця районного конкурсу «А я просто українка», неодноразово ведуча концертних програм. Її сестричка теж співає. Пісню «Таточко, татусю» Юля подарувала татові Сергію Олексійовичу, і мама Алла Михайлівна не змогла стримати сліз. Іра Кондратенко відвідує заняття вокального гуртка з молодших класів, в її репертуарі пісні про Україну, родину. Вона активна учасниця всіх заходів, які проводяться у Центрі ДЮТ. Пісню «Назустріч долі» дівчинка подарувала своїм батькам Людмилі Михайлівні та Миколі Анатолійовичу, які також не стримали щасливу сльозу.

На святі була представлена талановита сім'я Галаганів. Світлана відвідує вокальний гурток, художньої вишивки, навчається у школі мистецтв по класу фортепіано, займається хореографією. Все це передалося від батьків Ніни Іванівни і Олега Вікторовича, які прищеплюють доньці любов до мистецтва. На святі Світлана вперше разом із татом виконала пісню «А літа хай невпинно плывуть».

У Центрі ми виховуємо талановитих дітей, які вплетуть у національний вінок цвіт свого таланту. У родині Андрія Петровича та Наталії Миколаївни Голубенко троє чудових дітей. Маринка з молодших класів займається художньою вишивкою, співом, нині відвідує школу мистецтв, турботлива до своїх рідних. Її братик Антон теж займається танцями у школі мистецтв. Для всіх присутніх у залі Маринка разом із танцювальним колективом подарували хореографічну композицію «Кину кужіль на полицю».

Окремо хочеться сказати про родину Маргарити Синько. Рита у нас найактивніша учасниця всіх концертних програм, які проводяться у Центрі ДЮТ, а її вироби з художньої вишивки були належно оцінені на обласних конкурсах з декоративно-ужиткового мистецтва.

У сім'ї Наталії Володимирівни та Віктора Павловича Детярів — три красуні-донечки: Софія, Аліна, Ліза. Всі люблять музику. На святі дует сестричок Софія та Аліна зачарував усіх присутніх своїм неповторним співом та грою на бандурі.

Якщо батьки самі вірять у добро, любов і справедливість, у них виростуть хороші діти. У сім'ї Наталії Іванівни та Олега Володимировича Абовян із Червоного Плугатаря четверо дітей. У цій сім'ї всі також люблять музику. Севаст'ян навчається у музичному училищі, Софія закінчила школу мистецтв по класу духових інструментів, а Іван ще навчається. Костя разом із мамою дарували глядачам пісеньку про метелика.

Кожна родина живе у світі своїх інтересів. Для одних — це книга, для інших рукоділля, танці, спорт. На родинні свята щиро вітали талановиту родину Козел із Сильченкового, яка береже коріння роду, належно виховує своїх дітей. Люблять займатися художньою творчістю. Людмила Віталіївна на свято приїхала разом із сином Дмитром. Вони представили виставку своїх робіт, вишитих бісером та в техніці оригамі.

● БАТЬКИ І ДІТИ ●

Кожна родина — це окремий світ з його болями, тривогами. Адже життя кожного з нас — це ненаписана книга. На свято була запрошена прийомна сім'я Світлани Михайлівни Жили та Анатолія Васильовича Карпенка із Рябук, які взяли на виховання четверо дітей: Альону та Марину Мель, Марину та Кирила Гаєвських. Діти активні учасники художньої самодіяльності, люблять займатися спортом.

Привітати дитину до

ДЖЕРЕЛО ЛЮБОВІ І ДОБРА

праці, виховати любов до природи, до людей — це таке ж важливе завдання, як і навчити перших кроків. Тому саме бабуся є незамінним помічником і доброзичливим вчителем.

На свято ми запросили Ніну Іванівну Діденку, бабусю Ангеліни Діденко, яка є у нас активним глядачем і хорошим критиком. Ніна Іванівна багато уваги приділяє своїм внучкам і вони її за це дуже люблять.

Навіть Софія, яка нині проживає у Срібному, залюбки ходить у ЦДЮТ. Для своєї бабусі і всіх, хто був присутній у залі, Ангеліна разом із своїм колективом виконала хореографічну композицію «Залицяночка».

Кожна родина представляє своє родове дерево та вироби декоративно-прикладного мистецтва. На святі були присутні заступник голови райдержадміністрації Лариса Шевченко, яка привітала всіх присутніх із Міжнародним днем сім'ї, начальник відділу освіти Оксана Плюта, директор районного Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Людмила Рябчун, завідувач сектору сім'ї, молоді та спорту РДА Ніна Луценко, яка вручила подарунки кожній родині.

Сподіваємося, що й надалі наш заклад буде поповнюватися талановитими зірочками і не пересихати джерело родинної творчості.

Наталія ПАНАСЕНКО,
методист Центру ДЮТ.

— ВАШЕ ЗДОРОВ'Я —

РАК — НЕ ВИРОК

В Україні на рак хворіє кожен 50-й житель, майже 90 тисяч українців щороку помирають від цієї хвороби. Тягар від неї можна знизити на одну третину, виконуючи певні заходи профілактики — притримуватися раціону харчування, менше вживати жирної та дуже гарячої їжі, підтримувати фізичну активність, скорочувати час перебування на сонці.

Ще на одну третину можливо знизити захворюваність на рак

при своєчасному оздоровленні передракових захворювань.

Невідкладного звернення за медичною допомогою потребують пацієнти з припухлостями, виразками, стійкими розладами травлення, постійним кашлем, кровотечею з природних отворів тіла. Існують діагностичні методи раннього виявлення раку молочної залози — маммографія, раку шийки матки — цитологічні тести.

Самообстеження молочних залоз є найважливішим кроком до зниження захворюваності на рак молочної залози. При огляді перед дзеркалом звертають увагу на зміну звичної форми або розміру залоз, втягнення чи вивинтання, почервоніння, припухлості ділянки шкіри, втягнення соска, наявність виділення з нього.

Поліна КОВАЛЬОВА,
лікар-онколог.

НАВЧАННЯ ДЛЯ ІНВАЛІДІВ

Управління соціального захисту населення повідомляє, що Всеукраїнський центр професійної реабілітації інвалідів, який знаходиться за адресою: с. Лютиж, Вишгородський район, Київська область, проводить набір на навчання.

Найменування робітничих професій: оператор комп'ютерного набору, секретар керівника, обліковець з реєстрації бухгалтерських даних, вишивальниця, швачка, манікюрник,

перукар (перукар-модельєр), бджолар, слюсар з ремонту автомобілів, взуттєвик з ремонту взуття, лицювальник-плотничник, водій автотранспортних засобів (категорія «В»), робітник зеленого будівництва.

Центр здійснює свою діяльність за стандартами Міжнародної організації праці, провідних реабілітаційних установ європейських країн, має сучасну навчально-методичну та матеріально-технічну базу, оснащений за принципами

безбар'єрності та всюдидоступності задля повноцінного та якісного опанування особами з інвалідністю робітничими професіями. Всі заходи з професійної реабілітації, в тому числі проживання та харчування, для інвалідів здійснюються безкоштовно за рахунок коштів Державного бюджету України.

Приймальна комісія Центру працює постійно протягом року.

Довідки за тел. 2-22-19.

Маргарита АНДРУЩЕНКО,
спеціаліст у справах інвалідів.

Твоя Земля — твої гроші!

19 200
грн/га
(з податками)

Потрібні гроші? Дізнайся, скільки коштує твій земельний пай!

Агрі Інвест Україна платить
ОДРАЗУ ЗА ВСІ 49 років оренди паю!

НАШ САЙТ - AGRINVEST.COM.UA
ДЕТАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ЗА ТЕЛЕФОНОМ

0(800) 303 099

ДЗВІНКИ З УСІХ ТЕЛЕФОНІВ БЕЗКОШТОВНІ

ТУРИЗМ

У ТРІЙЦІ ПРИЗЕРІВ

3 13 по 15 травня в Чернігові проходив чемпіонат області з пішохідного туризму. Ці змагання стали завершальними в розіграші кубка області «Адреналін 2015–2016», котрий складався із 7 етапів: кубок м. Новгород-Сіверський, де талалаївські туристи посіли 2 місце, кубок смт Талалаївка — 1 місце, кубок смт Варва — 3 місце, кубок м. Бахмач — 2 місце, кубок м. Ніжин — 4 місце, кубок м. Прилуки — 3 місце, чемпіонат області — 3 місце. В загальному заліку наша команда піднялася на третю сходинку п'єдесталу пошани.

В особистому заліку серед учасників 2000–2001 року народження Тимофій Решетнік посів 3 місце, Костянтин Самойленко — 2 місце серед хлопців, Марія Химуля стала третьою, Альона Гуцал — другою серед дівчат. Поміж учасників 2002–2006 років народження Еліна Чуба виборола 3 місце в дівочій частині змагань. Серед учасників 2004–2006 років народження всі наші спортсмени були в призерах. Так, Максим Ведмідь посів 2 місце, а Віталій В'ялий — 1 місце серед хлопців.

Олена Гриценко завоювала 3 місце, Анастасія Та-

ралика — 2 місце, Альона Загурська — 3 місце серед дівчат. Щирі вітання всім спортсменам за здобуті результати у такому напруженому туристському сезоні 2015–2016. На завершення сезону команда учасників 2001–2004 років народження візьме участь у Кубку України в Закарпатській області. Проблему фінансування вирішила селищна рада. За рішенням сесії команді виділено 4000 грн.

Олег ЧУБА, тренер команди.
На фото: юні талалаївські туристи склали гідну конкуренцію кращим командам області.

ДЕНЬ БЕЗ ТЮТЮНУ

ОСТАННЯ ЦИГАРКА

Сьогодні, коли Україна посідає перше місце в Європі за кількістю курців, треба визнати, що куріння — серйозна медико-соціальна проблема.

Уникнути її краще, ніж виходити з неї ціною героїчних зусиль. Профілактика набагато ефективніша за найсучасніше лікування: більшість курців не можуть кинути папирів навіть за умов медичного та психологічного втручання. У зв'язку з цим, важливо зосередити увагу на запобіганні початку куріння. Тому в Міжнародний день боротьби з тютюнопалінням хочеться привернути увагу громади району до цієї проблеми та застерегти, особливо дітей та молодь, від згубної звички, яка є причиною численних бронхітів, пневмоній, астми, серцево-судинних та неврологічних ускладнень.

В рамках акції, що проходить з 30 травня по 3 червня, спеціалістами районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді в селах району буде проведено ряд заходів щодо інформування суспільства про згубний вплив нікотину на здоров'я людини. Зокрема, буде розповсюджено соціальну рекламу з профілактики тютюнопаління та пропаганди здорового способу життя та проведено бесіди і лекційно-тренінгові заняття на відповідну тему.

Людмила ЧЕПІК, головний спеціаліст районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

ЗАПЛАКАЛИ ІЗ ВІЧНОСТІ СТОЛІТТЯ

Заплакали із вічності століття,
спустошена їх молода краса.
Давно вже зникло весен розмаїття,
лишилася лише гірка біда.
Самотньо Прип'ять берег огортає
В Чорнобильській загиблій стороні,
Лиш дзвони пам'яті і досі ще лунають,
лише вони завжди звучать одні.
Не вернуться додому вже лелеки,
Бо спалені гніздечка їх малі.
Втомилася летіти так далеко,
нема в них більше рідної землі.

Чому життя людей скільки зів'яло,
що землю цю хотіли врятувати?
Хіба ж вони героїми не стали
і заслужили рано померати?
У світ Чорнобиль дивиться похмуро,
в мільйонів він у пам'яті живе.
Страшна біда, що слід свій залишила —
байдужого нікого не знайде!
Заплакали із вічності століття!
Спустошена величність їх краса.
Розносить вітер зламаних суцвіттів,
немов покинуті надією життя!
Юля ГАДЮЧКА.

ДЛЯ ДІТЕЙ

КАЗКА ПРО КРАПЛИНКУ

ХМАРА була такою великою, що заступила півнеба. Вона зависла над високим будинком, наче зачепилася за антену на його даху. А спинившись, почала плакати. І лила дощові сльози безупину аж три дні. А в тому будинку жила маленька дівчинка. Вона сиділа біля вікна і дивилася, як калюжа у дворі ставала дедалі більшою і більшою.

І ось дівчинка побачила Краплинку. Вона була невеличка і дуже гарноня. Мабуть, випала з хмарки —

подумало дівча. Краплинка разом із своїми сестричками впала у веселий весняний струмочок. Дівчинка ще довго спостерігала за краплинками, аж доки сон не зморив її.

І сніться дівчинці, як Краплинка пливла спочатку садком, потім селом. Далі струмочок влився у велику річку, а потім річку з Краплинкою забрало бурхливе море. Чи не втопилась Краплинка?

● НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

СПІВАК, АВТОР, АКТОР

Після недавнього перегляду на українському телебаченні двогодинного концерту Олега Винника в редакцію «ТХ» звернулися читачі з проханням розповісти про цього артиста. «Хто він і що він, — питає у телефонній розмові В. Я. Черняк із Талалаївки. — Співак вразив мене своїм чудовим голосом, прекрасними піснями, які пише сам. Розкажіть про нього в нашій газеті». Виконусьмо прохання Віри Яківни та інших читачів «Трибуни хлібороба».

Олег Винник (народився 31 липня 1973 р. в селі Вербівка Черкаської області) — український співак, композитор та автор пісень. Здобув популярність у Німеччині, Австрії та Швейцарії як виконавець головних ролей популярних мюзиклів.

Музичну кар'єру почав ще в підлітковому віці в якості гітариста вокально-інструментального ансамблю. Це захоплення переросло в рішення стати професійним музикантом. Незважаючи на початкове бажання юнака отримати музичну освіту по класу духових інструментів, викладачі своєчасно розпізнали в ньому талановитого вокаліста (бас-баритон). Черкаський народний хор став першим місцем роботи випускника диригентсько-хорового відділення. Талант і працьовитість дозволили Олегу швидко вийти на перші ролі і в такому молодому віці зайняти місце соліста заслуженого народного колективу.

На зорі розпаду Радянського Союзу налагоджуються і зміцнюються зв'язки між містами-побратимами, і народний хор отримує запрошення на гастролі до Німеччини. Під час гастрольних турів Олег захоплюється німецькою культурою і проявляє інтерес до німецької мови, яку починає поглиблено вивчати. Фірзен — місто, що протягом багатьох років підтримує партнерські зв'язки з українським Каневом. У рамках програми культурного обміну Олег проходить стажування в Німеччині, в ході якого отримує пропозицію люнебургського театру (Нижня Саксонія), де продовжує кар'єру, виконуючи партії в опері «Tosca» і опереті «Paganini».

Знаковою для Олега стала зустріч з американським викладачем вокалу Джоном Леманом, якого захопив талант молодого співака. У ході дворічного навчання в Гамбурзі Олег відшліфував

свою майстерність і за допомогою авторитетного музичного педагога опанував новим для себе голосовим діапазоном лірико-драматичного тенора. Вокальний спектр Олега значно розширився, і у виконанні різних сценічних ролей він з легкістю співає тенором і баритонем.

Під час перебування в Гамбурзі Олег приймає рішення спробувати себе в новому жанрі — «мюзикл». Справжнім проривом, який закріпив за Олегом статус зірки, є мюзикл «Знедолені» («Les Miserables») за однойменним романом Віктора Гюго (Theater des Westens, Берлін, 2003–2004). Співак блискуче зіграв одну з найскладніших і красивих титульних ролей світових мюзиклів — роль Жана Вальжана, завдяки якій він був визнаний «новим грандіозним голосом 2003 року», за версією європейського музичного видання «Da Capo». Театральний сезон 2005–2006 проходить у Штутгарті (Apollo Theater), куди Олега запрошують на наступну велику роль — образ Чорного принца — Смерть (Der Tod) у мюзиклі «Елізабет» («Elisabeth»). За цю роль виконавець отримує високу оцінку з боку культурних оглядачів та музичних критиків, захоплених відгуки на сторінках професійних журналів і відомих періодичних видань. Олег отримує загальне визнання і займає вищий щабель в ієрархії провідних солістів світу мюзиклів.

Артист мюзиклу — це важка, виснажлива щоденна праця. На відміну від інших вокальних професій,

виконавець головної ролі в мюзиклі дає по 7–8 шоу на тиждень. Тригодинне шоу проходить в повному живому виконанні у супроводі оркестру, у вокальній манері від року до опери. Свідками приголомшливого успіху Олега Винника були зірки світової величини: Кріс Де Бург з дочкою Розанною Девідсон («Міс Світу-2003»), Софі Лорен, Джина Лоллобриджиджа, Орнела Мутті, музиканти групи «Scorpions», відомі європейські політики, спортсмени та зірки шоу-бізнесу. Роботу на сцені Олег поєднує зі зйомками в кіно і телепроектах: головна роль у серіалі «Наш Чарлі», художній фільм «Любов у Калінінграді», телевізійний серіал «Обличчя злочину». Олег Винник бере активну участь у культурному і громадському житті. Він частий гість і учасник різного роду телевізійних і радіошоу України та Німеччини.

Починаючи з 2011 року, Олег сконцентрувався на сольній кар'єрі і переїхав в Україну, де здобув визнання. Найбільшу популярність йому принесла пісня «Счастье».

У березні 2016 року Олег Винник на концерті в Києві презентував нові пісні «Ще мить», «Еще вчера», «Мати каже правду», «Як ти там».

На одному з концертів артист розповів, що має кохану, але в офіційному шлюбі не знаходиться; інформацію про дітей співак не розголошує.

За матеріалами Вікіпедії.

ла дівчинку в щічку.

— Прокитайся, Краплинко, — цілував її сонячний промінчик.

Краплинка прокинулася. А де ж сніжинки-сестрички? Та он же вони! Вирішили перелітати струмочок, замочили ніжки і стали краплинками. Бач як весело катаються на дрібненьких хвилячках. Краплинка шубовснула до подружок і слідом за ними побігла, сміючись, до річки, а з річки до моря...

Тамара АРТАМОНОВА, смт Талалаївка.

Спізасновники газети — Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба». Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Адреса редакції: 17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3
Телефони: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). Факс: 2-13-53.
E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети «Трибуна ХЛІБОРОБА»
р/р 26009301102531 у філії ЧОУ ВАТ «Ощадбанк» м. Чернігів
ЄДРПОУ 02476178
МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зведена на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 280. Тираж 2726.